

mert elcseréltek történelmet, végzetet,
és majd gondoskodnak, hogy a továbbiakban
nehogy csorbuljanak segélyekben, fiakban,
épül szeméttel, lesz hulladékuk dosztig,
a DDT-t bevonjuk, emberre is toxik’,

a kettő hangya rögyvest elsüllyedt e slusszal,
majd meglátjuk, úgymond, ki bírja tovább szusszal.

Nagy Irén

Tavasza

Tulipánsorok — százsínű lepel,
hogy irul-virul a járda hosszán!
A tavasz kinyílt. A csendes utcán
kóbor szél könnyű illatot terel.

Halkan sóhajt a kert. Rigó kiált.
Piheg a völgy frissen zöldült szíve.
— Áttetsző kék harang — a földre le
szór az ég törékeny harmóniát.

Kapucsengő — régi dallam szerint
csendül. S a mélabú, fájó magány
felröppen. S mint madár amott a fán,
kicsit megül, majd szárnyra kap megint.
